

تیترهای امروز

روحانی:

**کارخانه‌ها
یکی پس از
دیگری دارند
از رکود خارج
می‌شوند!**

صفحه ۳

قدر دانی از مواضع دبیرکل حزب‌الله لبنان
**عون به دیدار
نصرالله رفت**

صفحه ۱۵

دونالد ترامپ:

**کلیتون ترور ریس
را جهانی کرد**

صفحه ۱۵

چرا غول مخابراتی
تایم‌وارنر و سی‌ان‌ان را خرید؟
**انحصار رسانه‌ای
در آمریکای آزاد!**

صفحه ۱۵

محمد هاشمی:

ترمیم کابینه اوج بی‌تدبیری بود

صفحه ۲

عکس: احمدحسینی/جهان‌ایرنا

روزنه

**کاپیتولاسیون دیروز
و کاپیتولاسیون‌های امروز**

محمدحسین نظری

چهارم آبان سال ۴۳ بی‌شک نقطه عطفی در تاریخ نهضت اسلامی است؛ روزی که سخنرانی روشنگرانه امام خمینی علیه تصویب قانون ننگین کاپیتولاسیون، مردم را ایستاد کرد و استکبار داخلی و خارجی را رسوا کرد. این قانون به همه مستشاران نظامی آمریکا که در استخدام رژیم بودند، اجازه می‌داد از مصونیت‌ها و معافیت‌های قرارداد وین بهره‌مند شوند. حضرت امام که نتیجه عملی این وادادگی سیاسی را بخوبی می‌شناختند، در آن سخنرانی فریاد برآوردند: «عزت ما پایکوب شد، عظمت ایران از بین رفت، عظمت ارتش ایران را پایکوب کردند. قانونی را به مجلس بردند که در آن ما را ملحق کردند به پیمان وین... که تمام مستشاران نظامی آمریکا با خانواده‌هایشان، با کارمندان فنی‌شان، با کارمندان اداری‌شان، با خدمه‌شان... از هر جنایتی که در ایران بکنند، مصون هستند. ملت ایران را از سگ‌های آمریکا پست‌تر کردند. چنانچه کسی سگ آمریکایی را زیر بگیرد از او مواخذه می‌کنند، اگر شاه ایران یک سگ آمریکایی را زیر بگیرد، مواخذه می‌کنند. چنانچه یک آشپز آمریکایی شاه ایران را زیر بگیرد، بزرگ‌ترین مقام را زیر بگیرد، هیچ‌کس حق تعرض ندارد.»

خود قرارداد وین که برای سفیران و ماموران کنسولی در کشورهای خارجی مصونیت‌هایی را قائل می‌شود، بعد از انقلاب به قوت خود باقی ماند، کاپیتولاسیون اما از طرف جمهوری اسلامی ایران نقض شد. قراردادهای بین‌المللی اگر یکطرفه باشند و حقی را صرفاً برای یک کشور نسبت به کشور دیگر قائل باشند، بی‌شک زورمدارانند و کاپیتولاسیون نیز از این قاعده مستثنا نبود اما چرا باید رژیم پهلوی به چنین قانون یکطرفه‌ای تن در می‌داد؟ علت را می‌توان

در ۲ عامل ذیل جست‌وجو کرد.
عامل اول، روحیه ظلم‌پذیری مسؤولان وقت بود که آن نیز بی‌غلت نبود. رژیم مسئولانی داشت راحت‌طلب که در تصمیم‌گیری‌ها به منافع ملی، چندان توجهی نداشتند. ظرفیت‌های درون‌زا را نادیده می‌گرفتند و به دنبال رشد پایدار اقتصادی نبودند. نفت باآورده را می‌فروختند و مملکت را اداره می‌کردند. تن‌پروری مسؤولان از یک سو و حیف و میل پول نفت از دیگر سو باعث شد رژیم نتواند کسری بودجه‌اش را جبران کند. ادامه در صفحه ۵

خریزه همه آب است!

امیراستگی

در برخورد با کودکان سفارش اکید شده است که به مهربانی رفتار کنیم؛ اینکه با چهره‌ای گشاده با بچه‌ها رویه‌رو شویم و دست نوازشی به سرشان بکشیم و اگر هم مقدور باشد از تنقلات کوچک که می‌شود همیشه همراه داشت به آنها بدهیم تا خوشحالی‌شان صدچندان شود. این نشان مهربانی و مناعت طبع آدمی خواهد بود اما اگر نابجا و در برخورد با غیر بچه‌ها چنین رفتاری داشته باشیم بیشتر از هر چه نشان از بلاهت و نابخشنگی آدمی است.
اگرچه برخورد گشاده در همه حال پسندیده است ولی فقط همین لیخند زدن در برابر تعهدات‌مان در برخورد با دیگر انسان‌ها کافی نیست. اگر مثلاً در جواب طلبکاری که طلبش را مطالبه می‌کند فقط لیخند تحویل بدهیم باید مطمئن باشیم این گشاده‌روی بدترین توهین به او است و اگر در مقام یک دولتمرد در برخورد با مردمی که از مشکلات اقتصادی نالاند فقط نیش تا بناگوش باز شده و کلیات ابوالباقی تحویل بدهیم باید بدانیم نمک به زخم‌شان پاشیده‌ایم.
انسان‌ها فقط سال‌های کمی کودکی و رها از مشکلات و مضامین و متاسفانه سال‌های زیادی را در حالی سپری می‌کنند که همواره دغدغه‌هایی اساسی دارند که در رأس آنها، دغدغه‌های اولیه و معیشتی قرار دارد. امروز به علت توزیع نابرابر منافع در کل جهان شاهد این هستیم که درصد بسیار زیادی از انسان‌ها تا دم‌مرگ درگیر فکر و ذکر معاش خواهند بود و خب! در این وضعیت که کشور ما نیز از آن مستثنا نیست، خنده و حرکات نمایشی تحویل گرفتن در مطالبه از سیاستمداران برای بهتر شدن اوضاع معاش، بزرگ‌ترین توهین‌هاست که باید تحمل کنیم.

در دنیای سیاست و در مقام اداره یک کشور به هر حال اقتضائاتی وجود دارد که نمی‌شود همه آنها را بیهوده دانست. یکی از آنها شاید همین حضور در مراسم اقوام و دسته‌های مختلف، بزرگداشت‌ها و نکوداشت‌ها، تقدیرها و تشکرها و... است اما همه اینها به عنوان اموری در مرتبه چندم اهمیت قرار دارند. به عبارت دیگر اینها کارهایی هستند که اگر انجام هم نشوند به جای خاصی بر نخواهد خورد و حکم خریزه در برابر نان را دارند که در تحلیل نهایی باید به فکر نان بود که خریزه گرچه شیرین است ولی متاسفانه همه آب است.

این همه مقدمه اما برای ورود به این مساله است که چرا شاهد این هستیم که این رویکرد در برخورد با مشکلات به جای پاسخگویی و شفافیت نشسته است. به نظر نگارنده این مساله از ۲ منظر قابل ادامه در صفحه ۵

موسسه سینمایی سینمای مهر تقدیم می‌کند
مدی هاشمی، هانیه توسلی، پدram شریفی، بابک حمیدیان، حامد کمیلی، پنوش طباطبایی، رضا مولایی
و با حضور آتیلا پسیانی
سپید
هم اکنون
در سینماهای سراسر کشور
کارگردان: پرویز شعیبی
تیمه کننده: سید محمود رضوی
مهر فیلم برداری: طبرضا پورانه، فرهادنامه: مسعود احمدیان، مشاور: رضا، محمد صادق آتین، مدیر تولید: شهاب علی بخشی، تدوین: فرامر هوشم، موسیقی: سجاد سعیدی، طراح صحنه و لباس: آیدین عرفی، طراحان فریزر: نقیسه کمالی، بهرام کمالی، صدا بردار: کامران کبانی آرنی، طراحان ویرایش: صدرا محمد کاشفی